

عنوان مقاله:

صیانت از حقوق و آزادی های صنفی در رویه قضایی ایران و آمریکا

محل انتشار:

فصلنامه جامعه شناسی سیاسی ایران، دوره 5، شماره 11 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

علیرضا امامی - دانشجوی دکتری حقوق عمومی، واحد سمنان، دانشگاه آزاد اسلامی، سمنان، ایران

محسن طاهری - استادیار گروه حقوق عمومی، واحد سمنان، دانشگاه آزاد اسلامی، سمنان، ایران.

مریم آقایی بجستانی - دانشیار گروه حقوق عمومی، واحد سمنان، دانشگاه آزاد اسلامی، سمنان، ایران

خلاصه مقاله:

سابقه شکل های صنفی در ایران، به زمان های دور برمی گردد، اما با گذشت زمان نتوانسته اند نقش خود را بعنوان حلقه واسطه بین دولت و مردم پیدا و جایگاه خود را در هرم قدرت تثبیت نمایند. در دوران کنونی، علی رغم تاکید و تصریح قانون اساسی به حق بر آزادی تشکیل و عضویت در نظام های صنفی، در پرتو اصل (۲۶)، صیانت از آنها با تدوین قوانین کارآمد و منطبق بر نیازهای روز جامعه امکان پذیر است. از آنجا که نظام های صنفی در حیطه و حوزه چندین دسته مختلف از قوانین بوده و توجه به این نکته که دولتها با توجه به گوناگونی و تنوع فراوان نیازهای جامعه قادر بتدوین قوانین کارآمد در همه حوزه ها نبوده، لذا استفاده از منابع دیگر حقوق مانند رویه قضایی لازم و ضروری به نظر می رسد. در ایران دیوان عالی کشور و دیوان عدالت اداری به عنوان مراجع رسمی با وظیفه نظارت قضایی - اداری، اصلی ترین نهادهای قانونی تضمین حقوق و آزادی های بنیادین نظام صنفی در کشور تلقی می شوند. ارتقای کارآمدی مراجع فوق در حوزه حقوق و آزادیهای بنیادین نظامهای صنفی و دستیابی شکل های صنفی، اتحادیه ها، سندیکاها و به آن، نیازمند توصیف وضع مناسب موجود و نقد آن همراه با ارائه الگوی مطلوب است. این مهم در ایالات متحده آمریکا بر عهده قضات دادگاه ها، دیوان های ایالتی و فدرال بوده که در صیانت از حقوق و آزادی نظام های صنفی، قوانین را بصورت انعطاف پذیر و منطبق بر حقوق فردی و گروهی تفسیر می نمایند.

کلمات کلیدی:

نظام صنفی، رویه قضایی، حقوق و آزادی های صنفی، دیوان عدالت اداری، دیوان عالی آمریکا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1552158>

